

РЕШЕНИЕ

№ 29625

гр. София, 11.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 11.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **3131** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от М. Н. В., подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. А. К., срещу решение № КПК-ДОИ-5-20 от 28.02.2025 г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията (КПК), с което на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК е спряно административното производство по изпълнение на решение № 5605 от 18.02.2025 г. по адм. дело № 9305/2024 г. на Административен съд – София град (АССГ), с което е отменено решение № КПК-ДОИ-5-8/28.08.2024 г., издадено от член на КПК, в частта му по т.1-т.3 от заявление с вх. № КПК-ДОИ- 5/29.03.2024 г.

С жалбата се твърди, че оспореното решение е нищожно като издадено извън рамките на предоставената от законодателя материална компетентност. В условията на алтернативност оспореният акт бил материално незаконосъобразен, тъй като в случая не били налице предпоставките за спиране на административното производство. Иска се отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката за произнасяне по заявлението с дадени задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Ответникът – председателят на Комисията за противодействие на корупцията в представен по делото писмен отговор и в открито съдебно заседание, чрез упълномощените си процесуални представители юрк. В. Т. и юрк. В. Р., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване

административен акт и в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК 14-дневен преклузивен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е започнало по подадено от М. Н. В. заявление с вх. № КПК-ДОИ- 5/29.03.2024 г., адресирано до председателя на Комисията за противодействие на корупцията и до председателя на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество (КОНПИ). Със заявлението е поискано предоставяне на следната информация:

1. Какъв е размерът на основните и brutните заплати на председателя и членовете на КПКОНПИ (поотделно) до влизане в сила на законовите промени, разделили комисията на две отделни юридически лица? Какво е основанието, на което те са определяни?

2. Какъв е размерът на основните и brutните заплати на председателя и членовете на КОНПИ (поотделно) след 6 октомври до настоящия момент и основанието, на което тези заплати се изплащат?

3. Какъв е размерът на основните и brutните заплати на председателя и членовете на КПК след 6 октомври до настоящия момент и основанието, на което тези заплати се изплащат?

4. Налице ли е дублиране на възнаграждения за изпълняваните функции в две комисии или не?

Тъй като в законоустановения срок не е последвало произнасяне, М. В. е подала жалба срещу мълчалив отказ, който е отменен от Административен съд – София град (АССГ) с решение № 13787/02.08.2024 г. по адм. дело № 4872/2024 г. Със същото решение преписката е изпратена на КПК, за ново произнасяне в 14-дневен срок, със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Последвало е издаването на решение № КПК-ДОИ-5-8/28.08.2024 г. от член на КПК, определен със заповед № КПК-РД-06-14/12.10.2023г. на председателя на КПК, с което е предоставен достъп до обществена информация, както следва: по въпроси № 1 и № 2 на основание чл.32, ал.1 от ЗДОИ заявлението се изпраща по компетентност на КОНПИ; по отношение на въпроси № 3 и № 4 е изложено, че по силата на Закона за противодействие на корупцията (ЗПК) до избирането на състав на КПК, заварените до влизането в сила на закона членове на КПКОНПИ изпълняват функциите на съответните комисии, като след избора на членове продължават мандата си като членове на КОНПИ. Посочено е и това, че при изпълнение на вменените им със закон функции, председателят и членовете на КПК/КОНПИ получават едно възнаграждение, поради което няма дублиране.

С решение № 5605/18.02.2025г. по дело № 9305/2024г. на АССГ решение № КПК-ДОИ-5-8 от 28.08.2024 г. е отменено в частта по въпроси от 1 до 3 включително от заявление с вх. № КПК-ДОИ5/29.03.2024 г., адресирано до председателя на КПК и до председателя на КОНПИ. Преписката е върната за ново произнасяне при съобразяване на дадените с мотивите на решението указания, като е определен 7-дневен срок от влизане в сила на решението.

Срещу това решение е заведен иск с правно основание чл.128а от АПК за обявяване на нищожността му. По исковата молба е образувано адм. дело № 2039/2025 г. При служебна проверка съдът констатира, че по него е постановено решение № 25324 от 25.07.2025 г., с което искът е отхвърлен. Срещу решението е подадена касационна жалба и същото не е влязло в сила.

С обжалваното пред настоящия съдебен състав решение № КПК-ДОИ-5-20 от 28.02.2025 г. на председателя на КПК, на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК административното производство по изпълнение на решение № 5605 от 18.02.2025 г. по адм. дело № 9305/2024 г. на АССГ е спряно до произнасяне по предявения иск за обявяване на нищожността на същото по образуваното пред АССГ адм. дело № 2039/2025 г.

При тези данни съдът достига до следните правни изводи:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл.14, ал.1, т.4 от ЗПК във вр. с §7, ал.4 от ПЗР на ЗПК, съгласно който до избирането на нови членове на Комисията за противодействие на корупцията досегашният изпълняващ длъжността председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълнява функциите по чл.14, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и чл.12, ал.1 от действащия Правилник за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и на нейната администрация (обн., ДВ, бр. 55 от 2018 г.; изм., бр. 89 от 2018 г.) и другите вътрешни актове, приети от тази комисия, доколкото същите не противоречат на този закон, както и на възложител по Закона за обществените поръчки. В случая решението е постановено от А. С. за председател на КПК, съгласно §7, ал.4 от ПЗР на ЗПК.

Решението отговаря на изискванията за форма на административния акт по чл.59, ал.2 от АПК, като съдържа всички изискуеми реквизити, в това число фактически и правни основания, обосновавали издаването му.

При издаване на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяна. Решението е взето след като са събрани и обсъдени всички факти и обстоятелства от значение за случая. Същото е съобщено на адресата му, като последният е спазил законоустановения преклузивен срок за обжалване.

Предвид изложеното дотук съдът намира за неоснователно твърдението в жалбата за нищожност на оспореното решение. Същото като издадено от компетентен орган в рамките на предоставената му законова компетентност и при спазени изисквания за форма се явява валиден административен акт.

Решението е издадено и при правилно прилагане на материалния закон. С него на основание чл.54, ал.1, т.5 от АПК е спряно административното производство по изпълнение на решение № 5606/18.02.2025 г., постановено по адм. д. № 9305/2024 г. на АССГ до произнасянето с окончателен съдебен акт по предявен иск за обявяване на нищожност на същото съдебно решение.

По силата на чл.54, ал.1, т.5 от АПК, административният орган спира производството при наличието на образувано друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. От доказателствата по делото се установява, че пред АССГ е образувано административно дело № 2039 от 2025 г. по описа на АССГ по искова молба, подадена от КПК с правно основание чл.128а от АПК за прогласяване на нищожност на решение № 5605/18.02.2025 г., постановено по административно дело № 9305/2024 г. на АССГ.

С последното е отменено решение № КПК-ДОИ-5-8/28.08.2024 г., издадено от П. Й. - член на КПК по делегация, в частта по въпроси от 1 до 3 включително, по подаденото от М. В. заявление вх. № КПК-ДОИ-5/29.03.2024 г. на КПК, адресирано до председателя на КПК и до председателя на КОНПИ, като делото е върнато за ново произнасяне по въпроси от 1 до 3 от същото заявление в 7-дневен срок от влизане в сила на решението при съобразяване на мотивите, изложени в него. Решаващият състав на АССГ по адм. дело № 9305/2024 г. е постановил съдебен акт, с който е задължил КПК да предостави информация, за която ответникът твърди, че не е налична в КПК, с оглед на което е препратил заявлението на КОНПИ за произнасяне по него.

Ответникът се позовава на разпоредбата на чл.3, ал.1 от ЗДОИ, и излага съображения, че в КПК, като новосъздаден държавен орган, не е налична информацията, създавана, обработвана и

съхранявана от КОНПИ за периода преди и след 06.10.2023 г., в частност и информация за възнагражденията на заварените при влизането в сила на ЗПК членове на КПКОНПИ. Това, според органа, били два различни държавни органа, които макар и да имат по силата на законовата регламентация едни и същи членове до избора на нови в КПК, не създавали и съхранявали една и съща информация, и в КПК не била налична информацията по отношение на възнагражденията на заварените членове на КПКОНПИ, пренаименувана в КОНПИ.

По тези съображения е подадена исквата молба с правно основание чл.128а от АПК за прогласяване на нищожност на решение № 5605 от 18.02.2025 г. по адм. дело № 9305/2024 г. на АССГ, по която е образувано адм.дело № 2039/2025 г. на АССГ, по което е налице произнасяне с решение № 25324/25.07.2025 г., с което искът е отхвърлен. Срещу решението е подадена касационна жалба.

При тези данни съдът намира, че решението по адм. дело № 2039/2025 г. по описа на АССГ действително се явява с преюдициално значение за законосъобразното развитие на производството по изпълнение на съдебното решение, постановено по адм. дело № 9305/2024 г. на АССГ, доколкото следва да се разреши със сила на пресъдено нещо дали разпореденото с решението, обявяването на чиято нищожност се иска, е изпълнимо или не. В закона липсва забрана органът, завел иска за нищожност, изходът от който се определя като преюдициален, да спре изпълнението на това решение до решаване на спора за неговата валидност. Всъщност, както подаването на искова молба за прогласяване на нищожност на съдебно решение по чл.128а от АПК, така и издаването на решение за спиране на производството по изпълнение на решението, чиято нищожност се иска, представлява упражняване на предоставена от закона възможност, ограничение на която не е въведено с нормативен акт. С други думи казано налице е било материалноправното основание за издаване на оспореното решение, а именно това по чл.54, ал.1, т.5 от АПК, доколкото издаването на акта, разпоредено със съдебно решение № 5605 от 18.02.2025 г. по адм. дело № 9305/2024 г. на АССГ не може да стане преди приключване на делото, заведено по иск с правно основание чл.128а от АПК за обявяване на нищожност на това съдебно решение.

По изложените съображения жалбата на М. Н. В. като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора право на разноски има ответникът по жалбата на основание чл.143, ал.3 от АПК, като в негова полза следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено на основание чл.37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Н. В. срещу решение № КПК-ДОИ-5-20 от 28.02.2025 г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията.

ОСЪЖДА М. Н. В. да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

Съдия:

